לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition**

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

יום הכיפורים / שבת קודש - י' תשרי תשפ"ה Yom Kippur / Shabbos - October 12, 2024

954 בלג המנחה עש"ק – 5:10 הדלקת נרות שבת – 6:03 ומן קריאת שמע / מ"א – 9:18 ומן קריאת שמע / הגר"א – 9:54 סוף זמו תפילה/הגר"א – 10.50 שליעת החמה שבת קודש – 6.19 מוצש"ק צאת הכוכבים – 7.09 צאה"כ / לרבינו תם – 7.31

בחוש. שלכל איש מישראל בא ההתעוררות תשובה ביום הכיפורים מעומקא דליבא. לת הפוקרים אשר לא מבני ישראל המה" עכל"ק. דברי קדשו רמוזים בלשוז הרמב"ם "ל (פ"ב מהל" תשובה ה"ז): "יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל, ליחיד ולרבים, והוא קץ מחילה וסליחה לישראל וכו" עכ"ל. כלומר, כל איש יהודי אם הוא רק מזרע מישראל. מעיד בנו **הצאנזער רב זיע"א.** ש"אנו רואים בחוש". שכולם מתעוררים 'תשובה מעומקא דליבא. בהיות יום זה יצירה מיוחדת (תדא"ר פ"א). מעיז יצירת אור לעתיד לבוא (תולעת יעקב, הביאו **השלה"ק** יומא תורה אור-ו), שאין בו אכילה שתיה ודומים כמלאכים. ובו שבה כל נשמה מישראל להתקרב ליוצרה. כמו שלעתיד

והרי אמיתת אמונה זו זועקת ובולטת וניכרת בחוש בכל מקום כידוע שכל הכבישים ארץ הקודש כולם מושבתים. רשתות השידור כולם סגורים ונעולים (יום יחיד בשנה). למעלה מתשעים וחמשה אחוזים בארץ ישראל שמחזיקים את יום הכיפורים (בביה"כ ו בתענית וכו'). והכל מתעוררים בתשובה ובבקשת סליחה ומחילה ביז אדם לחבירו בין אדם למקום. וכמו שקובע הדברי חיים מסמרות, שאם לא התעורר לתשובה ביום

הנה אצל רבים נשתרשה נטייה להתייחס לימים אלו בכלל. וליום נעלה וקדוש זה נפרט. כאל ימי אימה. כי באלו הימים דנים את האדם. ובהם תלויים ועומדים כל

בל נדרי ואסרי ושבוטי וחרמי וקונמי וקנוסי וכנויי דאנדרנא... בכולהוז איחרשנא בהן (תפילת כל נדרי) - שעם אמירת כל נדרי ביום כיפור

קודש עם עניז של הפרת נדרים? ויש כמה מהלכים בדברי המפרשים לבאר העניז. אחד מז המהלכים הוא להורות על יסוד גדול בעבודת התשובה. דהנה איכא ד' חלקים תשובה. עזיבת החטא. חרטה. וידוי. וקבלה על העתיד. ויש לבאר. מה יועיל חרטה על ועבירות שכבר עשה. מה שהאדם כבר עשה. כבר נעשה ולא מהני חרטה לשנות מה שעשה. ועל טענה זה. אנו מתחיליז עבודת יום הקדוש עם "כל נדרי". להורות על מעלה הגדולה של חרטה. שאם אחר עשה נדר ואסר על עצמו איזה דבר שהיא. ושוב מחרט על גדרו. חירושה התורה דשייר להתיר הגדר עם "חרטה". ואילו נתחרט על נדרו שעשה. נחשב כאילו לא עשה הנדר מעולם. ונעקר הנדר לגמרי. וזהו עבודת תשובה. שע"י שאחר מתחרט על החטא שעשה נחשב כאילו לא חטא מעולם!

וכבר דימה **רמח"ל ומסילת ישרים** פרק ד') תשובה להפרת נדרים וז"ל: "אמנם. מדת רחמים היא הנותנת הפר השלשה דברים שזכרנו: דהינו. שיתז זמז לחוטא ולא יכחד מו הארץ מיד כשחטא. ושהעונש עצמו לא יהיה עד לכלה, ושהתשובה תנתו לחוטאים

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

When Yom Kippur Falls Out on Shabbos

Avinu Malkeinu. Although we don't say "Avinu Malkeinu" on a regular Erev Yom Kippur, since Yom Kippur falls out on Shabbos and we will omit "Avinu Malkeinu" the entire next day until the end of *Neilah*, we recite one extra "Avinu Malkeinu" by Shachris on Erev Yom Kippur (1).

Lighting Candles When lighting candles on *Erev Yom Kippur*, a lady should remember to mention both Yom Kippur and Shabbos in her beracha. If she forgot to mention Yom Kippur, and did not correct herself immediately, she must repeat the entire *beracha* (2). If she forgot to mention Shabbos, and there's still time before Shekiah, she may ask another person to light the candles for her and she can make another beracha which includes both Shabbos and Yom Kippur. If this too cannot be done, she is still יוצא (3).

Kiddush. Every *Shabbos*, we fulfill the *mitzvah* of *Kiddush* by mentioning the holiness of Shabbos over wine. The verbal mention is a *Torah* obligation, while saying it over wine is a Rabbinical obligation. This year, when we cannot recite it over wine due to the fast, we still have a *Torah* obligation to do it at

ראש כולל עטרת חיים ברוד, סליבלגד חייטס least verbally. Since *mitzyos* need *kavanah* (concentration), one should have in mind, when he is reciting in Shemona Esrai the words "מקדש השבת", to fulfill his *Torah* obligation of *Kiddush* (4). The Chasam Sofer (5) holds that this verbal Kiddush obligation, applies to Yom Kippur as well, whether it falls out on Shabbos or weekday. Therefore, one should have in mind while saving the words "מקדש ..... ויום הכיפורים" in Shemona Esrai, to fulfill the mitzvah of Kiddush which applies to Yom Kippur.

> **Shemona Esrai.** One should mention all the special *Shabbos* "additions" during Shemona Esrai. If he forgot and did not mention *Shabbos* even once, he must repeat the entire *Shemona* Esrai. But if he did mention Shabbos - even one time - he does not have to say over Shemona Esrai (6).

Havdalah. Even though, in the *Havdalah* of *Motzei Yom* Kippur, we cannot say the beracha of "בורא מאורי האש" on a newly lit candle, when it is also a *Motzei Shabbos*, like this year, one may say the beracha on a newly lit candle. However, the custom is to recite the *beracha* on a "ער ששבת" (a candle lit from before *Yom Kippur*) even on a year like this (7).

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - יום הכיפורים

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 😓

for ב"ד or חיכם savs that on שבת קומן. Annully a vow of a wife or a daughter nor may one ask a ושבת קומן. The *Mishnah* I "~~יקול גדור~~" a release (התרת נדרים), unless this release is needed for צורד שבת. There are 3 reasons given for this issur, 1) התרת נדרים is a 2) ar release needs to be done before a בכי א and this looks like a אסור. דיו תורה א and this looks like מבציד ודבר דבר דבר to do on Shabbos. מפרשים discuss that if releasing a ינדר is assur, how are we permitted to say כל נדרי on Yom Kippur night?

"מיוה"כ שעבר. נוסח they have the כל נדרי that he has seen in Yom Kippur Machzorim וימא פ"ח. כח' ו רא"ש they have the ונדרים כגיו שיטת ר"ת they have the כל נדרי הימיה"כ שעבר. נוסח raises a number of issues with this מל נדרים and concludes that כל נדרי is referning to all future מדרים that we might make and the proper מיסי should be "מיזה"כ הזה עד יוה"כ הבא עלינו לטובה" should be "מיזה". This solves our problem, because as the suava in Nedarim teaches us, future Nedarim may be dealt with on שבת ויו"ט. The איש himself adds, that מנהג קדמונים he מנהג קדמונים he מיסרו מנהג שעבר to מיסרו מנהג שעבר מניסרו מל have the מיסרו prefers as well. Therefore, says the Rosh, since it is assur to be ברכו on Yom Tov, we should be careful to say ברכי

The משנ"ב adds that even though we say the כל נדרי to recite מריט. א' **רמ"א** and we adds that even though we say the ר"ת 60 נוסח and we are referring to future vows which is מיתב to do on Yom Tov, still since it looks like הפרת נדרים which is assur to do on יז"ט, we say it early before Yom Tov starts. There are those that are אני מקבל say הם on Yom Kippur night before. כל נדרי In this Tefila we say the words. "סבלת יו"ט. This needs clarification. because based on the above. Kol Nidrei should be said prior to , סבלת יו"ט.

The **של"ה brings the של"ה brings the של"ה that savs even though in או של"ה by we annul all future yows until the coming Yom Kippur. we still** perform התרת נדרים on erev Rosh Hashanah, because of א"ב, because if in last year's Kol Nidrei we included all Nedarim until next Yom Kippur, then erev Rosh Hashana is within that time frame, so there is no need to do התרת נדרים vet and certainly זריזין מקדימין sn't even applicable? He brings the איי"ד ס' רי'אאו שו"ע ithat *paskens* if one savs a נדר. that I will take should not be a נדר. then when he makes that דברים שבלב and the דברים שבלב. But he must be הוציא בשפתיו". If he just thinks this, it's דברים שבלב and the דברים שבלב. מחבר brings a איז that even if he says it, but "בלחש" (quietly), it is still considered ברברים שבלב. So, maybe based on this איז, that even saying guietly is considered דברים שבלב so, since we are טניהג to only say along לניין מטה אפרים שבלב דעת החזן with the chazzan guietly כל נדרי we are הרשש for this א"י and we are מתיר נדרים a different time של"ה. So, savs the ה'"א. this is done immediately on *erev Rosh* 1) רמ"א תרד ב (2) הליכות ביתה דף קס' (3) שם דף קנט Hashana because of זריזין מקדימין למצות הוא היה אומר

R' Aizik Sher zt''l (Leket Sichos Mussar) would sav:

"Chazal teach us: 'Who is strong (גיבור')? One who controls his desires.' (אבות ד-א) Hashem is also called 'גיבור' for He 'Controls His will and delays His anger towards the wicked.' (אנבור' A 'ניבור' (אנבור' is from the highest levels that can be attained. Thus, we learn, 'The place that penitents (בעלי תשובה) reside, even the most righteous cannot stand there.' A Tzaddik is not a 'גיבור' for he does not fall into sin, whereas a Baal Teshuvah restrains himself from sin. He is truly strong!"

A Wise Man would say: "Forgiveness does not always change the past but it can definitely enlarge the future."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

אין Your status as a בן מכך is real! Elevate it!... in Shul/בומן חפילה too! (sign too!)

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

Sponsored ByMr. Earl Rosen in memory of Rabbi Sidney Shoham, HaRav Moshe Ziskind z'l ben HaRav Yechiel Dovz'l, Yahrzeit - 8 Tishrei - 17 23 31

מאת הגח"צ רבי גמליאל חכדון רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ק מאורעותיו משר השנה הבאה. וכמו שאנו אומרים בתפילת אלו הימים 'בראש השנה יכתבוז. וביום צום כיפור יחתמוז' וכו'. הרי המשפט לאלקים הוא. והוא יודע כל תעלומות. אין דבר נעלם ממנו, ועל הכל מביא הוא את האדם למשפט. **לא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים.** המתבונז באלו הדברים יתעורר לפני ה' תמהרו ... (ויקרא מז-ל) - יום הקדוש מעצמו לשמחה עצומה. על גודל המתנה שבה אנו זוכים ביום זה. ואכז הגדירו תב בסה"ק **דברי חיים** (ליוה"כ ד"ה בפסוק וכפר בתוה"ד) וזל"ק: "אנו רואים" חכמינו ז"ל את יום זה כיום שמחה שכמעט לא שייך דוגמתה. באמרם (תענית כו. ב) לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים. ומוכח בגמרא (שם ל. ב) שגודל השמחה ביום הכיפורים הוא מפני מחילת העווז. וכי שאלת הגמ' על ענין השמחה בחמשה עשר באב, הוא בזה הלשון: בשלמא יום הכפורים. משום דאית ביה סליחה ומחילה! הרי שהבינו חכמינו ז"ל שזהו עניו השמחה ביום הכיפורים ומחמת גודל השמחה בו הוא בגדר יום מובחר בשנה. ומשום כר יש לגשת אל עבודת יום זה מתוך אהבה ושמחה, ולהודות להשי״ת בוא יחזרו כולם בתשובה. והוא "זמז תשובה לכל. וקץ מחילה וסליחה לישראל". וכיפורים, הרי הוא "מהפוקרים אשר לא מבני ישראל המה" רחמנא לישזבן. חתימה טובה ולשנת גאולה וישועה. אמז. תפילת יום הכיפורים מתחיל עם תפילת ״כל נדרי״. מדוע אנו מתחיליז עבודת יום Π

על שזיכה אותנו ביום בו אנו עומדים להיטהר מכל זוהמת נפשנו. ומתור הכרה זו יתאמץ באלו הימים לשוב בתשובה מאהבה. ויזכה לעבוד בהם את השי"ת כדבעי. אבל אם האדם ניגש ליום זה רק מתור יראת העונש. אזי הוא עומד ומצפה אימתי יעברו ימים אלו. ומחמת גודל הפחד איז עבודתו בו מתור כיסופיז אל בוראו.

ביום הכיפורים על האדם לעורר עצמו באהבת ה'. ולהתמלא בשמחה פנימית. ולהודות להשי"ת על שב'עבודה קלה' כזו בדמות תענית יום אחד, אנו זוכים למחילת העוונות. ולא רק עוונות קלים אלא אפילו עוונות קשים. שתולים בעשרת ימי תשובה ועתה הם מתכפרים ביום הכיפורים.

יעזור השי״ת שנזכה להטהר לפניו. ולהיעשות ממש כבריה חדשה. ונזכה לגמר

בחסד גמור, שתחשב עקירת הרצון כעקירת המעשה, דהיינו, שבהיות השב מכיר את חטאו ומודה בו ומתבונן על רעתו ושב ומתחרט עליו חרטה גמורה דמעיקרא כחרטת הנדר ממש – שהוא מתנחם לגמרי והיה חפץ ומשתוקק שמעולם לא היה נעשה הדבר ההוא ומצטער בלבו צער חזק על שכבר נעשה הדבר ועוזב אותו להבא ובורח ממנו, הנה עקירת הדבר מרצונו, יחשב לו כעקירת הנדר ומתכפר לו. והוא מה שאמר הכתוב (ישעיה ו): וסר עונר וחטאתר תכפר. שהעוז סר ממש מהמציאות ונעקר במה שעכשיו מצטער ומתנחם על מה שהיה למפרע". עכ"ל, הרי מפורש בדבריו הר יסוד, שע"י החרטה, זה שמורה שאין רצונו לעשות המעשה שעשה. זה עוקר המעשה שעשה. והוי כאילו לא עשה המעשה עבירה ההוא.

וכז כתב **ר' צדוק הכהז (רסיסי לילה** אות נ"ג) וז"ל: "ואף דעיקר שם צדיק היינו צדיק מעיקרו, מכל מקום גם בעל תשובה נקרא צדיק גדול כנזכר. לפי שהתשובה עוקרת החטא למפרע. דוגמת התרת נדר על ידי החכם והוא כאילו לא חטא מעולם. וכדרר שנאמר (ירמיה ג. כ) בימים ההם וגו' יבוקש את עווז ישראל ואיננו וגו"". עכ"ל. מפורש בדבריו. שעבודת תשובה הוא כמו התרת נדר. ונחשב כאילו לא חטא מעולם. ומטעם זה אנו מתחיליז עבודת יום כיפור עם "כל נדרי". שזהו להורות על עבודת התשובה, שאנו עוקרים העבירות שכבר נעשו ע"י החרטה, כמו שאנו יכוליז להפר נדרים ע"י החרטה.

אבינו מלכנו שמע קולנו חום ורחם עלינו ... קבל ברחמים וברצון את תפילתנו (סדר אבינו מלכנו)

In "Avinu Malkeinu" we say the words: "אביעו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו" - "Our Father, our King, hear our voices, take pity and have mercy on us." These words are immediately followed by: "אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפילתנו" - "Our Father, our King, accept our prayers with compassion and favor," Chacham Ray Elazar Abuchatzeira zt" explains that these two prayers are not the same. There is a fundamental difference in the manner in which a person dayens. When one davens, his simple tefillos require "רחמים ורצון" - "compassion and favor" in the eyes of Heaven before they can be accepted. If he is worthy, then his requests will indeed be granted. On the other hand, when one raises his voice (קולמי) to the Almighty, crying out to Him from the depths of one's heart, those cries are "heard" immediately, and do not require any further compassion in order to be accepted. When Rochel Imeinu cried for her children in exile, this did more than all the tefillos of the righteous, including the Avos. As the Zohar writes (אחריע נוי: "Anyone who cries as the Torah is being read on Yom Kippur (which discusses the death of Nadav and Avihu), is guaranteed that his sins will be forgiven and that he will never lose a child in his lifetime." Is this not a guarantee worth acting upon, to ensure the safety of one's family for the coming year?

A terrible event occurred on Yom Kippur of 1973. Reb Ben Tzion Fellman left his house early in the morning to go to *yeshiyah*, so he could learn before *davening*. On the way, he saw **R' Aharon Leib Steinman** zt"l coming from Rashbam Street on his way to Kollel Chazon Ish, where he davened Shacharis K'vasikin. Reb Ben Tzion wondered why he was coming from Rashbam Street when he lived in a totally different direction, on Chazon Ish Street. He asked the Ray.

R' Aharon Leib told him that he had an unusual dream the night before in which he saw the words of the piyut "Ana B'koach." The words in the second line, whose initial letters spell "KRA SATAN" (tear the Satan), appeared before him, but the letter *reish* had detached from the rest of the word and was floating above it. It was an amazing dream, especially since he had dreamed it on the night of Yom Kippur. Who knew what it meant? He surely didn't. So he hurried, first thing in the morning, to the home of the Steipler Gaon, R' Yaakov Yisrael Kanievsky zt'l. Surely the Steipler, with his ruach hakodesh, would know what it meant. When the Steipler heard the dream, he was dumbfounded. Without a word, he handed a Sefer Tehillim to R' Aharon Leib and they both said Tehillim together for a long time to annul whatever decree the dream was warning them about. That's why R' Aharon Leib wasn't coming from his own apartment on the morning of *Yom Kippur*.

The explanation of his dream wasn't long in coming. That afternoon, sirens broke the awesome silence of the holy day. The Yom Kippur War had begun. A war unlike any other. Arab legions used a surprise attack against the Defense Forces of Israel. which suffered between 2,521 and 2,800 killed in action. An additional 7,250 to 8,800 soldiers were wounded.

When davening in the Vasikin minyan had finished - even before the sirens sounded - Reb Moshe Borenstein saw how white-faced and worried R' Aharon Leib looked. He asked if he felt all right. The Rav replied that he was worried about his dream. Reb Moshe was also concerned about the dream. With heavy hearts, they wished each other "Gmar Chasima Tova."

Reb Moshe then went and told Reb Naftali Nebenzahl about the dream, and the story went around to all the talmidei chachamim in the yeshivah, who knew that they had to expend extra effort in their dayening to have the decree annulled.

Once the sirens began to sound, everyone understood the dream's message. Later, when R' Aharon Leib met Reb Moshe before Mincha at the Ponevezh Kollel, he said, "Nu, maybe this is the explanation of my dream..."

When the war was over, Reb Ben Tzion visited the Steipler, who was talking about the great miracles that had occurred during the war. When the topic of the dream came up, the Steipler said, "Who knows what might have happened had we not said Tehillim together early that morning?" He went on to say that tefillos that are davened with intense concentration and effort before a tragedy strikes are much more effective than tefillos that are davened during the tragedy. (Adapted from "A Treasury of Stories" Part I)

ויאמר אליהם שאוני והמילני אל הים

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTAL HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

from fasting on *Yom Kippur*, and immediately upon the conclusion of Neilah, he left the yeshivah to walk home. There were still a few minutes left until the fast would end, and a minyan of talmidim accompanied him to his home.

As they sat together in his home waiting until the time to daven Maariv, the Mashgiach said over the following:

"In Maftir Yonah, we find that the Navi Yonah told the sailors on the ship, 'Lift me up, and cast me into the sea. One might ask: why did Yonah have to say, 'Lift me up' - it would have sufficed for him to say, 'Cast me into the sea.'? But Yonah wanted to accentuate the moment they lifted

In the final year of his life, the Mashgiach of Chevron him up to emphasize the importance of even one final Yeshivah, R' Leib Chasman zt''l, was greatly weakened second of life. We have but a few minutes left of this holiest of all days, *Yom Kippur*. Let us not waste them!"

> For forty days - from Rosh Chodesh Elul until the conclusion of *Yom Kippur* - each and every Jew is striving toward the ultimate goal of complete repentance and drawing himself closer to Hakadosh Boruch Hu. This is what we yearn and strive for - to do everything in our power to fulfill this special and crucial desire. On *Yom Kippur*, as we conclude *Neilah* and look ahead toward the night when we can break our fast and go back to our regular lives, it behooves us to remember that those last few minutes are precious. Do teshuvah - even up to the very last minute!

על דעת המקום ועל דעת הקהל... אנו מתירים להתפלל עם העברינים ... (סדר קול נדרי)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

As we usher in Yom Kippur, with that sublime and surreal tefillah moment known as "Kol Nidrei", we welcome with open arms, all segments of Jews; from the best to the worst - even the sinners. Why is it so vital that this invitation be proffered precisely at this propitious moment?

It would seem that in order to actuate *Hashem's* benevolent forgiveness of our transgressions there must be present a unity of sorts - an achdus among us. This is true for at least two reasons. Firstly, when Hashem sees His flock caring for each other. He will wish to do the same. Secondly, the Jewish nation as a whole is, in essence, singularly pure and holy. In שיר השירים (ד-ז) we read, "דכולך יפה רעיתי ומום אין בך". This unblemished beauty is only possible if, and only if, we are one people. One nation. As one עם קדוש we can be deserving of כפרה.

The **Zohar** speaks very harshly regarding the *tefillos* of some during the ממם מראים. He says we should be *davening* for שם שמים, but instead we call out for our own needs, ככלבא, תן לי בני חיי מזוני". [The **Baal Shem Toy** zt"l says though, nowadays, since we aren't on such a high *madreiga* - it's acceptable not to live up to the standards of the *Zohar*.] But how can we address and maybe correct the issue raised by the Zohar? Perhaps we can say as follows. The כלב, as the Gemara says, thinks only of its own needs, and is not מהמה others. So if we selfishly daven for ourselves - that is the Zohar's concern. We are being selfish and not thinking of other people's needs. But if we have in mind that with the blessings received, we will give, help and care for another, that's not the nature of כלב and is deserving of being answered לטוב.

Similarly, if we don't just beg *Hashem* for ourselves, but have in mind that our friends, neighbors, and maybe even a competitor, also have their *bakoshos* answered, that will trigger a showering of *beracha* for all. יהי רצון שתחל שנה וברכותיה

משל למה הדבר דומ<u>ה</u> ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו ... (דברים ל-ב)

משל: There was once a young teenager who was having a rough couple of years, to say the least. He had a fall out with his parents at a young age and it made him very angry. New friends seemed to bring him "relief" from his terrible predicament, so he followed them, unfortunately, down a path he never thought he'd go. Slowly, slowly he drifted away from Torah observance.

Years passed, some were better than others, but coupled by his strained relationship with family and old "religious neighbors," he barely showed his face. He was off somewhere far away, and eventually he was almost completely forgotten about by those who used to be close to him.

his face, he suddenly began to frequent his house. Little by hope and pray we will merit this soon!

little he opened up and started talking to the neighbors once again. It was as if a light switch had suddenly turned on.

Naturally, it was to everyone's great interest what happened to him, but it wasn't until an old friend asked him "What was it that brought you to do teshuvah?" that the young man answered: "Someone told me that every night, my parents leave the door of their home unlocked, anticipating my return. They never wanted me to find the door to come home locked, no matter when. I thought, 'If my parents want so much for me to return to them, I cannot disappoint them!"

נמטל: Hashem leaves His door open for us as well, so that when we return to Him, we will always find the path to repentance open. He is always available for us and for all of our needs. Hashem seeks a connection with us and therefore And then suddenly it happened. After years of not showing makes Himself available at any time we seek Him. How we

כי ביום הזה יכפר עליכם למהר אתכם מכל חמאתיכם ... (ויקרא מז-ל) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

What is the difference between "טהרה" and why does the posuk tell us we need both? "Kappara" means atonement, from the word "לכפר" which means to cover. When we sin, we cover our *neshamos* with layers and barriers that separate us from *Hashem*. The more covered our souls become from sin, the more desensitized we become to spirituality. On Yom Kippur, we do teshuva, which removes the coverings and allows us to return to a real connection to Hashem.

That leads us to "Tahara"! Tahara means purity, which is a state of being that is fully focused on Ruchniyus. "Kappara" is the way to get there, but "Tahara" means truly living with Hashem. Living for olam haba and not for olam haze! Tahara means living a physical life with a spiritual kook (focus)! When we say, "וטחר לבנו לעבדך באמת" - we ask Hashem to purify our hearts so that we can REALLY serve Him. Only with *Tahara* can we live life the way we are supposed to.

Sometimes we feel like all this talk about *teshuva*, and changing ourselves is a bit heavy. "I keep *Shabbos*, eat *kosher*, send my kids to the best *yeshivos* and give *tzedaka* to the needy. Why should I change? What's wrong with my nice *frum*, Torahdik, yeshivish life?" The answer is that although we live frum lives, our focus is mainly on the material. Imagine if tomorrow all food would have no taste! Everything we eat would be totally bland. What would you think? "Great! Now we won't spend so much time eating and going to restaurants! We will be able to focus more on spiritual matters!" Or will you say, "No more BBQs, fancy dinners and delicious desserts? No way!" Some feel that life is just not worth living without physical pleasures! THIS is the focus we need to change! Our enjoyment in life should come from Tahara - living with Hashem. This is what we hope to accomplish this Yom Kippur so that we will be zoche to real life in this world. Physical existence with a spiritual kook!